

foto: Annie Zuiderwijk

Conn Barrett op zijn hagedissenheuvel

CONN BARRETT OVER ZIJN ZANDHAGEDISSEN

62 verschillende hagedissen

Sinds 1993 houd ik mij bezig met het monitoring onderzoek, waarbij ik gebruik maak van fotografie. Mijn traject ligt in de "Witte Berg" in de duinen bij Katwijk, waar ik zes plekken tot mijn beschikking heb. Op de foto sta ik bovenop een klein duin, een van de zes plekken. Je zou dit duin het paradijs voor de zandhagedis kunnen noemen, aangezien hier alles te vinden is waar deze behoefte aan heeft. Op dit duin fotografeer ik alle hagedissen die ik zie, waardoor ik ze allemaal persoonlijk herken. Tot nu toe heb ik hier 62 verschillende zandhagedissen kunnen fotograferen. Alle hagedissen hebben een eigen identiteit; zijn allen afzonderlijk getekend en voor mij goed herkenbaar.

komen en gaan

In dit gebied verblijven de meeste zandhagedissen niet zo lang. Soms zijn ze hier voor de voortplanting in de lente en zomer of verblijven ze hier in de maanden augustus / september om

zich voor te bereiden op de aankomende winter. Sommigen zien dit gebied als een doorgangplaats. Er zijn ook hagedissen die dit duintje als hun vaste verblijfplaats hebben uitgekozen.

In de winter van 1996/1997 moesten hier enige uitheemse bomen worden verwijderd. Ook struikgewas ging verloren, waardoor die plek nu minder door de zandhagedis wordt bezocht. Twee hagedissen, heel dominante mannetjes welke ik hier op deze plek regelmatig signaleerde, heb ik tot mijn spijt nadien niet meer gezien. Misschien zijn ze bij de akte omgekomen, of hebben elders een verblijfplaats gevonden. Wel hebben twee andere mannetjes zandhagedissen hun plaats ingenomen.

Een andere man hagedis die ik vanaf 1993 al waarneem, bezoekt deze plaats regelmatig. Vorig jaar nog zag ik hem verschillende keren in mei en juni, maar dit jaar heb ik hem tot op heden, juni 1998, niet gezien.

vrouwtjes trouwer

De vrouwelijke zandhagedissen blijven trouw op hun vaste plaats: ook dit jaar constateerde ik dit weer. Het is echt heel leuk om bekende hagedissenvrienden tegen te komen. Dit jaar ontmoette ik bekende zandhagedissen, welke ik in 1993-1994-1995 ook al signaleerde en gefotografeerd heb.

Het beestje welke ik op dit duintje tot nu toe het langst waarneem is acht jaar of ouder. Op 13 juni jongstleden fotografeerde ik haar weer. Ze is nog altijd erg actief. Op die dag was ze aan het paren met de meest dominante man van dit duintje, terwijl ze hoogzwanger is! Op 20 juni jongstleden zag ik dat twee vrouwtjes hun eieren reeds hebben afgezet. Ook heb ik dit jaar al veel jonkies gezien die vorig jaar zijn geboren.

afwijkende kleurtekening

Van 1993 tot en met 1997 woonde hier een mannetje hagedis zonder kleurmarkeringen op de rug en zonder de oogvormige vlekken aan de zijkant. Dit is vrij zeldzaam onder zandhagedissen. Ik heb nu twee nieuwe hagedissen, één geboren in 1995 en één in 1997 die er hetzelfde uitzien, egaal licht grijsbruin gekleurd, met alleen twee iets lichtere rugstrepen. Ik denk dat het nakomelingen zijn van het eerder genoemde mannetje. De hagedis uit 1995 is een vrouwtje (foto). Dit jaar heeft ze gepaard en al eieren afgezet.

De genen leven voort!

Ik hoop met mijn monitoring onderzoek nog heel lang door te kunnen gaan.

(dat hopen wij ook, Conn)

foto: Conn Barrett

Vrouwtje zandhagedis met afwijkend kleurpatroon zit op knie van fotograaf. Geboren in 1995 en sinds 1996 gezien op het duintje. Nu, in 1998, voor het eerst zwanger.